

Между това, благочестивы-тъ жены, вѣрны-тъ ученицы Христовы, чтомъ ся показала утренняя зора, излѣзли изъ града, посящи сѣдины съ приготвенны ароматы; тыя отваждали къмъ гроба на Господа Исуса, за да помажатъ съ благовонно миро тѣло-то Му. Тѣ со скѣрбь говорили една на другъ: „кой ще ни отвали камыка отъ врата-та на гроба?“ Камыка-тъ былъ твърдѣ голѣмъ. Но тыя ся изумили, кога видѣли, че камыкъ-тъ былъ вече отваленъ отъ входа въ пещеръ-тъ. Като ся при-близили до гроба, тѣ не намѣрили въ него тѣло-то Исусово, но видѣли юношъ, който стоялъ отъ деснъ-тъ странъ на гроба. Това былъ Ангелъ. Като не знаели, кой е, тыя гледали на него съ ужасъ. Тогава ся явили и други два Ангела, на които дрехы-тъ блѣщели като мѣлище и напѣлняли со свѣтлинъ мрач-нъ-тъ пещеръ. Ангела-тъ казалъ на тыя жены — Мүроносицы: „знайъ, че ищите Исуса распятаго; но что тржете живыя между мъртвы-тъ? Него нѣма тука. Той воскреснъ, както ви бѣше прѣдрекълъ, кога бѣше още съ васъ. Той ви е говорилъ, че Сынъ чловѣческый ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ-тъ на грѣшницы-тъ, че ще Го распятъ и че въ третій день ще воскресне. Побързайте да обадите на ученицы-тъ Му и на Петра за воскресеніе-то Му: Той воскреснъ, споредъ както бѣше прѣдрекълъ това, и ще вы срѣщне въ Галилеѣ.“

Жены-тъ со страхъ и трепетъ побързали да ся отда-лечятъ отъ гроба; по пѣтя ся утишили, воспоминали ду-мы-тъ Исусовы—и радость-та имъ надминала самыя страхъ.

Воскресеніе-то Христово ни служи за залогъ на на-ше-то собственно воскресеніе. Смерть-та е плодъ отъ грѣха, а животъ вѣчный е плодъ отъ искупленіе-то.

Както Спаситель съ прославленнъ-тъ плътъ е возста-нълъ изъ гроба, така ще воскреснѣтъ и праведницы-тъ въ животъ обновенъ, блаженъ.